

АЛЪН А. МАКФАРЛЪН
ЛЕДЕНИЯТ МОСТ
ЦИМШИАНИ

Превод от английски: Юлия Бучкова-Малеева, 1981

chitanka.info

Цимшианският Вожд, който се съмнява, сторил нещо лошо. Скарал се с един стар мъдрец и в битката, която последвала, го убил. Започнала вражда, която докарала много неприятели на племето на Вожда, който се съмнява. Враговете от другата страна на река Стайкин били твърде многобройни, за да бъдат победени от малката войска на вожда.

— Само с бягство ще се спасим — решили Вождът, който се съмнява, и неговите съветници. Спуснали се по бързата река с шест големи канута, пеейки погребални напеви. Бързото течение на широките води ги спасило от преследвачите и всичко вървяло добре за малката войска до мига, в който стигнали до огромна ледена бариера, преградила реката пред тях.

Бягството можело да продължи само с кану и така Вождът, който се съмнява, скочил на речния бряг с неколцина свои съветници, за да видят какво могат да сторят. Един от зорките му съветници помислил, че вижда пенлива вода да тече под блъскащата ледена бариера. Сякаш тунел минавал под голямата ледена стена, но не можело да се разбере колко е широк или висок.

Вождът, който се съмнява решил все пак да разбере дали той и групата му могат безопасно с големите си лодки да минат под ледения мост. Изпратил неколцина от хората си надолу по брега да видят какво има от другата страна на бариерата, а тези отсам отсекли една топола^[1] и тя паднала в реката. Не отрязали клоните ѝ и буйните води завъртели дървото надолу по течението. Когато тополата стигнала до ледената стена, хората от лодките я загубили от поглед. Но най-зорките от тях забелязали, че тя като че изчезнала отдолу, към средата на потока. Когато мъжете се върнали от отсамната страна на бариерата, обяснили на вожда как видели една голяма топола да минава спокойно под бариерата, без да ѝ се счупят клоните.

— Дървото заедно с клоните минава невредимо отдолу — казал вождът. — И ние ще минем.

Седнал тогава на носа на първата от шестте лодки. На главата си носел голяма конусовидна шапка, която стърчала високо нагоре. Гребците повели кануто към бурното течение и следвани от другите канута, се отправили към разпенената вода, която се белеела сред бариерата от синкав лед.

Когато приближили, забелязали, че лодките се насочват към нещо като вход на огромна, тъмна пещера. Гребците напрегнали мишици и насочили лодките напред, право към средата на отвора. Сторило им се, че дълго време се носят устремено през зеленикавата тъмнина; после като стрели, изстреляни от силен лък, те сякаш полетели напред към ярката слънчева светлина.

Продължили пътя си, докато стигнали солена вода в реката и тогава пред тях се открил океанът. Днес на върха на някои тотемни стълбове може да се види висока конусовидна шапка като онази, която носел Вождът, който се съмнява. Тези стълбове са издялани в чест на опасното пътешествие през ледения мост.

[1] Памучно дърво, канадска топола. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.